

การสังเคราะห์งานวิจัยทางการสอนภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ RESEARCH SYNTHESIS IN TEACHING THAI AS A SECOND LANGUAGE FOR ETHNIC STUDENTS

กิริติ นันทพงษ์ (Kirati Nantapong)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในสถานศึกษาระดับ ปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ระหว่างปีพุทธศักราช 2550 – 2562 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ วิทยานิพนธ์/ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต จำนวน 21 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการนำเสนอผลการวิจัยออกมาในรูปแบบของการบรรยายร่วมกับการใช้คำร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านข้อมูลทั่วไปพบว่า มหาวิทยาลัยที่มีการเผยแพร่งานวิจัยมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ร้อยละ 38.09) ส่วนสาขาวิชาที่มีการผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และสาขาวิชาการสอนภาษาไทย (ร้อยละ 38.09)

¹ ว่าที่ร้อยตรี อาจารย์พิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนกวดวิชาณัฐกรนอก จังหวัดจันทบุรี
Acting Sub Lt. Teacher, Department of Thai language, Nattakanok Tutorial School, Chanthaburi
Corresponding Author, E-mail: nantapongkirati@gmail.com

2. ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย ประกอบด้วย 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 ทักษะความสามารถทางภาษาไทยที่ได้รับการพัฒนาสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่าทักษะทางภาษาไทยมี 3 ทักษะ โดยทักษะการออกเสียงได้รับการพัฒนามากที่สุด (ร้อยละ 80.95) รองลงมาคือทักษะการฟัง (ร้อยละ 33.33) และทักษะการพูด (ร้อยละ 23.80) ตามลำดับ โดยการพัฒนาทักษะการออกเสียงจากการพูด และทักษะการฟังพบในระดับปฐมวัยและประถมศึกษาตอนต้นเท่านั้น และทักษะการเขียนพบในระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองพบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยการนำวิธีการสอนตามแนวคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ มาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ มากที่สุด (ร้อยละ 57.14) รองลงมาคือการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง (ร้อยละ 42.85) เทคนิคการสอนที่พบในทุกระดับชั้น ได้แก่ การใช้เทคนิคคำถาม (ร้อยละ 71.42) รองลงมาคือการใช้เทคนิคเพลงคำกลอน (ร้อยละ 61.90) และการใช้เทคนิคเกม (ร้อยละ 57.14) สื่อประกอบการสอนที่พบในทุกระดับชั้น ได้แก่ เป็นการใช้บัตรคำ (ร้อยละ 57.14) รองลงมาคือ บัตรภาพ (ร้อยละ 47.61) และการใช้ดินน้ำมันเป็นสื่อการสอนพบในระดับปฐมวัยเท่านั้น และการใช้ใบความรู้และใบงานพบในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่านั้น

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย, การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง, นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

Abstract

The purpose of this research is to synthesize research studies in teaching Thai as a second language or students of ethnic groups in educational institutions Primary, elementary and secondary levels between the years 2007 – 2019. The sample used was Thesis of Master and Doctorate levels, 21 subjects.

The research instrument was a summary of the details of the research. Data were collected and quantitatively synthesized by presenting the research results in a lecture format with the use of percentages.

The research results were found that

1. The general information found that the universities that have the most research published is Chiang Mai University (38.09 percent). The areas of study that produce the most research are Curriculum and instruction and Thai language teaching (each area 38.09 percent).

2. The content aspect of the research consists of 2 issues as follows

2.1 Thai language skills that are developed for students using Thai as a second language. It was found that there were 3 Thai language skills, with the pronunciation skills most developed (80.95 percent). Followed by listening skills (33.33 percent) and speaking skills (23.80 percent) respectively by improving the pronunciation from speaking and listening skills were found only in the early childhood and early primary education levels. Writing skills were found at the secondary level only.

2.2 Teaching and learning management for students using Thai as a second language, it was found that teaching management that uses teaching methods according to various concepts or learning theories to design a learning management plan (57.14 percent) followed by the used of innovations that the researcher developed by themselves (42.85 percent). Teaching techniques were found at all levels include the use of question techniques (71.42 percent) followed by the use of rhyming techniques (61.90 percent) and using game techniques (57.14 percent). Teaching materials were found at all levels include the use of flashcards (57.14 percent) followed by a picture card (47.61 percent) and using clay as a teaching material found in the Primary level only and used of knowledge sheets and worksheets was found only at the elementary and secondary levels.

Keywords: Research Synthesis, Teaching Thai as a Second Language, Ethnic Students

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ และมีภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ตามกลุ่มชาติพันธุ์นั้น ๆ ซึ่งแตกต่างไปจากภาษาไทยมาตรฐานถึง 60 กลุ่มภาษาที่จัดอยู่ใน 5 ตระกูลภาษาหลักในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ 1) ตระกูลไท ประมาณร้อยละ 94 2) ตระกูลมอญ-เขมร 3) ประมาณร้อยละ 4.3 4) ตระกูลมลายูโพลีเนเซียน ประมาณร้อยละ 0.3 และ 5) ตระกูลม้ง-เมี่ยน ร้อยละ 0.3 ซึ่งผู้ที่มีภาษาแม่ใน 5 ตระกูลภาษานี้ได้กระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ, 2547: จ) โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านหรือเป็นถิ่นทุรกันดาร เป็นลักษณะพื้นที่ราบสูงติดกับภูเขาทำให้ยากต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีและสังคมภายนอก รวมถึง การเข้าถึงของภาษาไทยมาตรฐานเช่นกัน ดังนั้นวิถีชีวิตของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ส่วนใหญ่จึงเป็นการใช้ภาษาแม่ที่ไม่ใช่ภาษาไทยสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ, 2558: ข) แต่เมื่อนักเรียนเหล่านั้นต้องเข้ามาศึกษาในระบบโรงเรียนที่ต้องใช้ภาษาไทยกลางหรือไทยมาตรฐานในการพูดสื่อสารและการศึกษา ข้อมูลความรู้และวิทยาการต่าง ๆ ภาษาไทยจึงได้เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการเรียนและการดำรงชีวิต อีกทั้งภาษาไทยยังเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่แสดงออกซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37) และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมด้านภาษาอย่างมาก โดยเฉพาะภาษาไทย ได้พระราชทานพระราชดำริสความว่า “...เรื่องภาษานั้นต้องรักษาเพื่อให้เป็นเอกลักษณ์ตัวเอง แต่ไม่ใช่เอาแต่ท้องถิ่นแล้วไม่เอาของที่เป็นสากล คือ ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ...” (สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2554: 126)

ช่วงการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาไทยจากการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2542 นับเป็นอย่างก้าวสำคัญที่นำมาสู่การปฏิรูปการศึกษาไทยทั้งระบบ ซึ่งการปฏิรูปดังกล่าวมุ่งพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการบริหารจัดการระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ปราณี พิพัฒน์สถิตกุล และคณะ, 2556: 403) จากการปฏิรูประบบการศึกษาดังกล่าวส่งผลให้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบนวัตกรรม

และวิธีสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งเป็นศาสตร์วิชาที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของความเป็นชาติไทย ได้มุ่งพัฒนาของนวัตกรรมและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถทางภาษาไทยให้กับนักเรียนในทุกภาคส่วนอย่างเท่าเทียมกัน โดยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในช่วงปี พุทธศักราช 2550 – 2562 ซึ่งเป็นงานวิจัยที่เกิดขึ้นช่วงหลังการปฏิรูปคุณภาพการศึกษา และเป็นช่วงที่เริ่มมีการพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาและมีการนำเทคนิคทฤษฎีวิถีการ สอนใหม่ ๆ นำมาใช้ในโรงเรียนอย่างแพร่หลาย ซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนานวัตกรรมและ รูปแบบวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การศึกษาเรียนรู้โดยการสังเคราะห์งานวิจัย ในช่วงหลังปฏิรูปการศึกษา เป็นการศึกษาแนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยในช่วงระยะเวลา 13 ปีที่ผ่านมา เพื่อเป็นประโยชน์ในการ เป็นฐานข้อมูลสำหรับการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียน กลุ่มชาติพันธุ์ และสามารถนำผลการค้นพบเหล่านี้ใช้เป็นฐานของมูลหรือเป็นแนวทาง ในการทำงานวิจัยต่อยอดสำหรับผู้สนใจ และยังเป็นประโยชน์ต่อครูและอาจารย์ใน สถานศึกษาที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์อยู่ ได้นำองค์ความรู้เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ประกอบ ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนหรือช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่ม ชาติพันธุ์จึงเป็นประเด็นที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ควรศึกษาพัฒนาอย่างจริงจัง เพื่อให้ นักเรียนเหล่านี้ได้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยได้อย่างเต็มตัว โดยไม่มีกำแพงของภาษามาขวางกั้นสร้างความแตกต่างภายในจิตใจของคำว่าคนไทย ผ่านงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาไทยที่ได้มีการวิจัยพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ งานวิจัยที่ได้รับทุนการวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ จากการสืบค้น ในระบบฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) หรือ Digital Research Information Center เป็นแหล่งรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลรายงานการวิจัย ที่มีคุณภาพและครอบคลุม ซึ่งเป็นฐานข้อมูล การวิจัยที่มีการเชื่อมโยงไปยังคลังข้อมูลวิจัย อื่น ๆ ที่ดำเนินการภายใต้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council of Thailand : NRCT) (หอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2562) และสืบค้น

จากโครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) เป็นการสืบค้นข้อมูลผ่านระบบ Thai Digital Collection (TDC) ที่มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์งานวิจัยจากสถาบันทางการศึกษาและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จำนวน 96 แห่ง ในสังกัดของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (คลังปัญญามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2556) ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของมหาวิทยาลัยส่วนกลาง (Thai Library Network – Metropolitan : Thailinet), เครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค (Provincial University Library Network : Pulinet) และสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เข้าด้วยกันบนเครือข่าย UniNet (หอสมุดและศูนย์สารสนเทศเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2563) โดยงานวิจัยทางการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์เป็นการสืบค้นงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่มีความครอบคลุมเชื่อมโยงหลากหลายรวมถึงเป็นงานวิจัยที่ได้จากฐานข้อมูลมีคุณภาพและได้รับการยอมรับในทางวิชาการ ซึ่งพบว่ามีจำนวน 23 เรื่อง ซึ่งเป็นงานวิทยานิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จหลักสูตรการศึกษาระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตจำนวน 21 เรื่อง และเป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยอีก 3 เรื่อง ในการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้คัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เพื่อสำเร็จการศึกษาจำนวน 21 เรื่อง เพื่อการวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันถึงข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับช่วงชั้นของนักเรียน เนื้อหาภาษาไทย วิธีการและสื่อการสอนที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้ในการพัฒนาส่งเสริมทักษะความสามารถทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ระหว่างปีพุทธศักราช 2550 - 2562

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ปรียญานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต และดุขฎิบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย และมีการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานะข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) Digital Research Information Center และโครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) Thai Digital Collection (TDC) ในช่วงปี พุทธศักราช 2550 – 2562 จำนวน 21 เรื่อง

3.2 เนื้อหา

การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย มีประเด็นเนื้อหาในการสังเคราะห์ จำนวน 2 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ทักษะทางภาษาไทยที่ได้รับการพัฒนา สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

3.2.2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 งานวิจัย หมายถึง วิทยานิพนธ์/ปรียญานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิตและดุขฎิบัณฑิตเป็นวิทยานิพนธ์ที่เผยแพร่ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2550 – 2562 ซึ่งสืบค้นจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โดยสืบค้นจาก Digital Research Information Center และโครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) โดยสืบค้นจาก Thai Digital Collection (TDC)

4.2 การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมและนำเสนอผลงานวิจัยจากหลายเล่มมาศึกษาในประเด็นเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อค้นหาจุดร่วมหรือความสัมพันธ์กันของประเด็นนั้น ๆ แล้วนำเสนอออกมาในรูปแบบของการบรรยายร่วมกับการใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ในการศึกษาวิจัย

4.3 การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ได้มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ (Mother tongue) ในระดับ การศึกษาปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศไทย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สืบค้นและรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์จากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โดยสืบค้นจาก Digital Research Information Center และโครงการพัฒนาเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) โดยสืบค้นจาก Thai Digital Collection (TDC)

5.2 บันทึกและตรวจสอบข้อมูลจากงานวิจัยลงในแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย

5.3 เเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ระหว่างปีพุทธศักราช 2550 – 2562 จำนวน 21 เรื่อง ใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับการบรรยาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

5.3.1 ทักษะทางภาษาไทยที่ได้รับการพัฒนา สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างเกณฑ์การจำแนกงานวิจัยเป็นหัวข้อหลัก เพื่อการจัดกลุ่มประเภทของข้อมูล ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากการสังเคราะห์วัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น

5.3.1.1 การพัฒนาทักษะการออกเสียง ประกอบด้วย การออกเสียง โดย การอ่านและการออกเสียงโดยการพูด

5.3.1.2 การพัฒนาทักษะการฟัง

5.3.1.3 การพัฒนาทักษะการเขียน

5.3.2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสร้างเกณฑ์การจำแนกงานวิจัยเป็นหัวข้อหลัก เพื่อการจัดกลุ่มประเภทของข้อมูล ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากการสังเคราะห์ลักษณะของกลวิธีการจัดกระบวนการเรียนสอนเพื่อพัฒนาทักษะการทางภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น

5.3.2.1 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

5.3.2.2 การใช้เทคนิคประกอบการสอนและสื่อประกอบการเรียนสอน

5.4 จัดกลุ่มข้อมูลให้อยู่ในกลุ่มประเภทเดียวกัน

5.5 คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ของจำนวนงานวิจัย ตามกลุ่มประเภทข้อมูลที่จัดไว้ เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูลในด้านต่าง ๆ จากงานวิจัยทั้ง 21 เรื่อง

6. ผลการวิจัย

งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ระหว่างช่วงปีพุทธศักราช 2550 – 2562 จำนวน 21 เรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโท และการศึกษาค้นคว้าอิสระในระดับปริญญาโท จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 95.23 และระดับปริญญาเอกจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 ซึ่งเป็นงานวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีจำนวนมากที่สุด ทั้งหมด 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.80 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.28 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 โดยสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และสาขาวิชาการสอนภาษาไทยมีการเผยแพร่งานวิจัยมากที่สุด สาขาละ 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือสาขาวิชาการศึกษามัธยมศึกษาจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.28 สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา และสาขาวิชาวิจัยและสถิติทางการศึกษา สาขาละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 ซึ่งการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์จากงาน

วิจัยทั้ง 21 เรื่องพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับการศึกษาปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนต่าง ๆ ของประเทศไทย โดยพบว่าเป็นระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือระดับปฐมวัยจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และระดับมัธยมศึกษาจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 โดยในด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัยประกอบด้วย 2 ประเด็น ได้แก่

6.1 ทักษะทางภาษาไทยที่ได้รับการพัฒนา สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่าเป็นการพัฒนาในด้านการออกเสียงมากที่สุดจำนวน 17 เรื่อง ซึ่งแบ่งเป็นการพัฒนาการออกเสียงโดยการอ่านจำนวน 9 เรื่อง และการพัฒนาการออกเสียงโดยการพูดจำนวน 8 เรื่อง เป็นการพัฒนาทักษะการฟังจำนวน 7 เรื่อง และเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนจำนวน 5 เรื่อง ซึ่งจากงานวิจัยทั้งหมด 21 เรื่อง พบว่ามีงานวิจัยที่มีการพัฒนาเฉพาะทักษะการออกเสียงโดยการอ่านจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 การพัฒนาเฉพาะทักษะการออกเสียงโดยการพูดจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.28 การพัฒนาเฉพาะทักษะการเขียนจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.28 และการพัฒนาเฉพาะทักษะการฟังจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 รวมไปถึงการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยร่วมกัน 2 ทักษะ ได้แก่ การพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยการพูดร่วมกับทักษะการฟัง จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.80 ทักษะการออกเสียงโดยการอ่านร่วมกับทักษะการเขียนจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 และทักษะการออกเสียงโดยการอ่านร่วมกับทักษะการฟังจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 21 เรื่อง

เมื่อผู้วิจัยจำแนกงานวิจัยแต่ตามระดับชั้นพบว่า การพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาไทยเป็นงานวิจัยในระดับปฐมวัยมีจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของงานวิจัยทั้งหมด ซึ่งเป็นการพัฒนาในเพียง 2 ทักษะเท่านั้น คือ ทักษะการออกเสียงโดยการพูดและทักษะการฟัง โดยแบ่งเป็นการพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยการพูดจำนวน 3 เรื่อง ทักษะการฟัง จำนวน 1 เรื่อง และทักษะการออกเสียงโดยการพูดร่วมกับทักษะการฟังจำนวน 3 เรื่อง ระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 8 เรื่อง พบว่า มีการพัฒนา

ใน 2 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการออกเสียง ประกอบด้วย การพูด การอ่าน และทักษะการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็นทักษะการออกเสียงโดยการอ่านจำนวน 5 เรื่อง ทักษะการออกเสียงโดยการพูดรวมกับการฟังจำนวน 2 เรื่อง และทักษะการออกเสียงโดยการอ่านร่วมกับทักษะการฟังจำนวน 1 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษา มีจำนวน 6 เรื่อง พบว่ามีการพัฒนาใน 2 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการออกเสียงโดยการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะการเขียนจำนวน 3 เรื่อง ทักษะการอ่านจำนวน 1 เรื่อง และทักษะการอ่านรวมกับการเขียนจำนวน 2 เรื่อง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

เล่มที่	ทักษะทางภาษาไทยที่ได้รับการพัฒนา														ชั้น				
	ทักษะการออกเสียง						ทักษะการฟัง (วัดความเข้าใจ)			ทักษะการเขียน									
	ทักษะการอ่าน				ทักษะการพูด			การฟังคำ	การฟังประโยค	การฟังเรื่องราว	เน้นองค์ประกอบคำ			เน้นการเขียนคำ		เน้นการเขียนประโยค	เน้นการเขียนเรื่องราว		
	เน้นองค์ประกอบคำ				พูดเป็นคำ	พูดเป็นข้อความ	พูดเล่าเรื่อง				พยัญชนะต้น	สระ	พยัญชนะท้าย					วรรณยุกต์	
พยัญชนะต้น	สระ	พยัญชนะ	วรรณยุกต์	เน้นการอ่านคำ				การอ่านข้อความ											
01							✓	✓	✓	✓	✓								อ.2
02			✓																ป.2
03							✓	✓	✓										อ.2
04																		✓	ม.2
05							✓	✓	✓	✓	✓								อ.2
06							✓	✓	✓										อ.2
07							✓	✓	✓	✓	✓	✓							ป.1
08	✓																		ป.5
09			✓																ป.2
10					✓	✓					✓								ป.1
11																		✓	ม.5
12	✓	✓		✓															ม.1
13									✓			✓							ป.3
14													✓	✓	✓	✓	✓	✓	ม.1
15					✓	✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ม.1
16							✓	✓	✓										อ.2
17			✓										✓						ม.1
18										✓	✓								อ.3
19			✓																ป.4
20							✓	✓		✓	✓								อ.2
21			✓																ป. ต้น
รวม	9 เรื่อง						8 เรื่อง			7 เรื่อง			5 เรื่อง						
	17 เรื่อง																		

6.2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การนำวิธีการสอนตามแนวคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ มาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และการสร้างนวัตกรรมทางการจัดการเรียนรู้ โดยทั้งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 ลักษณะ มีการใช้เทคนิคและสื่อการสอนต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน มีรายละเอียดข้อค้นพบดังนี้

6.2.1 ด้านรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 21 เรื่อง พบว่าโดยส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนโดยการนำวิธีการสอนตามแนวคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ มาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพบมากที่สุด จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.14 ได้แก่ วิธีการการสอนโดยการเล่านิทานจำนวน 4 เรื่อง รองลงมาคือแนวทางการสอนตามกระบวนการทางภาษาศาสตร์จำนวน 3 เรื่อง การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ การสอนภาษาที่ฟออร์ และการสอนภาษาแบบธรรมชาติ วิธีการสอนละ 2 เรื่อง และการสอนภาษาตามแนวทาง 4 MAT การสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท แนวการสอนแบบสลับภาษา แนวการสอนพูด การสอนโดยใช้ Mind mapping การสอนภาษาแบบองค์รวม และการสอนภาษาแบบให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน วิธีการสอนละ 1 เรื่อง และนอกจากนี้ ยังพบว่าจากงานวิจัยทั้งหมด 21 เรื่อง มีงานวิจัยที่เป็นลักษณะของการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำมาพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาไทยมีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.85 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด ซึ่งงานวิจัยประเภทการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยทั้ง 9 เรื่องนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ แบบฝึกทักษะจำนวน 5 เรื่อง รูปแบบการสอนจำนวน 2 เรื่อง และการสร้างหนังสือนิทานจำนวน 2 เรื่อง ซึ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 21 เรื่องพบว่าร้อยละ 100 เป็นลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือซึ่งเป็นตัวแปรต้นเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถทางด้านภาษาไทยซึ่งเป็นตัวแปรตาม โดยรูปแบบวิธีการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มีข้อค้นพบ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์																		
เล่ม	ชั้น	ทักษะ	นวัตกรรม			วิธีการสอน												
			รูปแบบการเรียนการสอน	หนังสืออ่าน	แบบฝึกทักษะ	การสอนภาษาไทยแบบองค์รวม	การสอนแบบ Mind mapping	การให้ข้อคิดข้อถกเถียง	แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ	การสอนภาษาแบบไปรษณีย์	การดำเนินทาน	กระบวนการทางทฤษฎี	แนวคิดแบบ 4 MAT	การออกแบบเชิงจิตวิทยา	แนวการสอนพูด	การสนทนา	การสอนแบบที่พร้อม	
01	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง											✓					
02	ป.2	1. การออกเสียงโดยการอ่าน													✓			
03	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด		✓									✓					
04	ม.2	1. การเขียน				✓												✓
05	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง							✓									
06	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด		✓									✓					
07	ป.1	1. การออกเสียงโดยการพูด	✓												✓	✓		
08	ป.5	1. การออกเสียงโดยการอ่าน												✓				
09	ป.2	1. การออกเสียงโดยการอ่าน											✓					
10	ป.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน 2. การฟัง																✓
11	ม.5	1. การเขียน	✓					✓										
12	ม.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน			✓									✓				
13	ป.3	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง								✓								
14	ม.1	1. การเขียน																
15	ม.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน 2. การเขียน				✓				✓								
16	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด											✓					
17	ม.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน 2. การเขียน		✓														
18	อ.3	1. การฟัง								✓								
19	ป.4	1. การออกเสียงโดยการอ่าน			✓													
20	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง		✓														
21	ป.ต้น	1. การออกเสียงโดยการอ่าน											✓					
รวม			2	2	4	1	1	1	2	2	4	3	1	1	1	1	1	2
			8			20												

6.2.2 ด้านการใช้เทคนิคประกอบการสอนและสื่อประกอบการเรียนสอน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 21 เรื่อง พบว่ามีการใช้เทคนิคประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนจากงานวิจัยทั้ง 21 เรื่อง พบว่ามีการใช้เทคนิคการสอน 3 เทคนิคด้วยกัน คือ เทคนิคการใช้คำถาม ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่พบมากที่สุดจำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 71.42 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด เทคนิคเพลงคำกลอนจำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 61.90 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด และเทคนิคเกมจำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.14 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด

นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 5 ประเภทได้แก่ บัตรคำมีการใช้ประกอบการสอนมากที่สุดจำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.14 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด บัตรภาพจำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 47.61 ใบงานจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.85 ใบความรู้จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 ดินน้ำมันจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.28 และสื่อเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการสอน เช่น สื่อวิดีโอ วิดีทัศน์ และพาวเวอร์พ้อย เป็นต้น จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.04 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 21 เรื่อง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การใช้เทคนิคประกอบการสอนและสื่อประกอบการเรียนสอน

การใช้เทคนิคประกอบการสอนและสื่อประกอบการเรียนสอน											
เล่ม	ชั้น	ทักษะ	เทคนิค			สื่อประกอบการเรียนสอน					
			เกม	คำถาม	เพลงกลอน	บัตรคำ	บัตรภาพ	ใบความรู้	ใบงาน	ดินน้ำมัน	สื่อเทคโนโลยี
01	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง	✓	✓	✓					✓	
02	ป.2	1. การออกเสียงโดยการอ่าน			✓	✓			✓		
03	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด	✓	✓	✓		✓				
04	ม.2	1. การเขียน						✓	✓		
05	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง			✓	✓	✓			✓	
06	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด		✓		✓	✓				
07	ป.1	1. การออกเสียงโดยการพูด		✓		✓					
08	ป.5	1. การออกเสียงโดยการอ่าน			✓	✓		✓	✓		
09	ป.2	1. การออกเสียงโดยการอ่าน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
10	ป.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน 2. การฟัง		✓		✓		✓		✓	
11	ม.5	1. การเขียน						✓	✓		
12	ม.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	ป.3	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง	✓	✓				✓		✓	
14	ม.1	1. การเขียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
15	ม.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน 2. การเขียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
16	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด	✓	✓	✓	✓	✓				
17	ม.1	1. การออกเสียงโดยการอ่าน 2. การเขียน	✓	✓	✓	✓					
18	อ.3	1. การฟัง	✓	✓	✓		✓		✓	✓	
19	ป.4	1. การออกเสียงโดยการอ่าน	✓	✓	✓						
20	อ.2	1. การออกเสียงโดยการพูด 2. การฟัง	✓	✓	✓		✓				
21	ป.ต้น	1. การออกเสียงโดยการอ่าน	✓	✓		✓	✓	✓		✓	
รวม			12	15	13	12	10	7	9	3	4

จากข้อมูลในตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ และตารางที่ 3 การใช้เทคนิคประกอบการสอนและสื่อประกอบการสอน พบว่าการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นปฐมวัยส่วนใหญ่ เป็นลักษณะของการใช้วิธีการสอนตามแนวคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ มาออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้พบว่ามี 3 วิธีสอน โดยวิธีการสอนโดยการเล่านิทานพบมากที่สุด จำนวน 4 เรื่อง และวิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบธรรมชาติ อย่างละ 1 เรื่อง ส่วนรูปแบบการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่ามีการใช้หนังสือนิทาน จำนวน 2 เรื่อง และแบบฝึกทักษะจำนวน 1 เรื่อง การใช้เทคนิคการสอน พบว่ามี การใช้คำถามจำนวน 6 เรื่อง และการใช้เพลงคำกลอนจำนวน 6 เรื่อง การใช้เกมประกอบการสอนจำนวน 5 เรื่อง และสื่อประกอบการสอน ได้แก่ บัตรภาพพบมากที่สุดจำนวน 6 เรื่อง บัตรคำและดินน้ำมันอย่างละ 3 เรื่อง ส่วนระดับประถมศึกษาพบว่ามีการใช้วิธีสอน 7 วิธี ได้แก่ การสอนตามกระบวนการทางภาษาศาสตร์จำนวน 2 เรื่อง การสอนตามแนวการ สลับภาษาร่วมกับการสอนแนวการพูดจำนวน 1 เรื่อง การสอนภาษาแบบทีฟิอาร์ การสอน แบบ 4 MAT การสอนภาษาแบบธรรมชาติ การสอบแบบเอ็กซ์พลีซิที วิธีการสอนละ 1 เรื่อง ส่วนการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 2 นวัตกรรม ได้แก่แบบฝึกทักษะจำนวน 1 เรื่อง และรูปแบบการเรียนการสอนจำนวน 1 เรื่อง โดยมีการใช้เทคนิคประกอบ 3 เทคนิค ด้วยกัน ได้แก่ การใช้คำถามจำนวน 6 เรื่อง การใช้เพลงคำกลอนและเกมอย่างละ 4 เรื่อง และสื่อประกอบการสอนจำนวน 5 ประเภท ได้แก่ บัตรคำจำนวน 6 เรื่อง ใบงานจำนวน 5 เรื่อง ใบความรู้จำนวน 3 เรื่อง บัตรภาพจำนวน 2 เรื่อง และสื่อเทคโนโลยีอื่น จำนวน 4 เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาพบว่ามีวิธีการสอน ได้แก่ การสอนตามแนวทางภาษาศาสตร์ การสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ การสอนตามแนว Mind mapping การสอนแบบโฟนิกส์ การสอนแบบทีฟิอาร์ และการสอนภาษาแบบองค์รวม วิธีการละ 1 เรื่อง ส่วนการ ใช้นวัตกรรมพบว่ามี 2 ประเภท ได้แก่ การใช้แบบฝึกทักษะจำนวน 3 เรื่อง และรูปแบบ การเรียนการสอนจำนวน 1 เรื่อง โดยมีการใช้เทคนิคประกอบการสอน 3 เทคนิค ได้แก่ การใช้เกม การใช้คำถาม และการใช้เพลงคำกลอน เทคนิคละ 3 เรื่อง และสื่อประกอบการ เรียนการสอนพบว่ามี 4 ประเภท ได้แก่ ใบความรู้ จำนวน 4 เรื่อง บัตรคำและใบงาน ประเภทละ 3 เรื่อง และบัตรภาพจำนวน 2 เรื่อง

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ในระหว่างปีพุทธศักราช 2550-2562 ครั้งนี้ พบว่ามีงานวิจัย มากถึงร้อยละ 61.89 เป็นงานวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษาสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัย อยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย ได้แก่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีงานวิจัยร้อยละ 38.09 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ร้อยละ 23.80 โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งนักเรียน มีภาษาแม่เป็นภาษากะเหรี่ยง ภาษาอาข่า ภาษาไทใหญ่ ภาษาม้ง ภาษาเมี่ยน นอกจากนี้ ยังมีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มี ที่ตั้งใกล้เคียงกับผู้เรียนที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่พบว่ามีงานวิจัยเพื่อสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายูเป็น ภาษาแม่ มหาวิทยาลัยละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 ซึ่งผู้ทำวิจัยเป็นครูผู้สอนหรือเป็น ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ที่ใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่

นอกจากนี้ยังมีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมิกราชมีงานวิจัยเพื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่เกี่ยวกับการสอนภาษา ไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู มหาวิทยาลัยละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.28 ถึงแม้ว่าที่ตั้งของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในพื้นที่ที่นักเรียนใช้ภาษาแม่ เป็นภาษามลายู แต่ผู้ทำวิจัยนั้นเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาและเป็นครูผู้สอนอยู่ในท้องถิ่นที่ใช้ภาษา มลายูเป็นภาษาแม่ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราชยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการ สอนภาษาไทยให้กับนักเรียนที่พูดภาษาไทยใหญ่เป็นภาษาแม่จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 4.76 ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะไม่มีการตั้งอยู่ที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ผู้วิจัยมีภูมิลำเนา อยู่ในพื้นที่ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีงานวิจัยระดับปริญญาโท และปริญญาเอก อย่างละ 1 เรื่องที่เป็นการสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็น ภาษาแม่คิดเป็น ร้อยละ 9.52 โดยผู้ทำวิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาเขมร เป็นภาษาแม่

7.1 ทักษะทางภาษาไทยที่ได้รับการพัฒนา สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่ามีการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยใน 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการออกเสียง โดยการอ่าน และการพูด ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน สอดคล้องกับอภริตี ไชยกาล และคณะ (2561: 112) ที่ได้ศึกษาการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมรลินไทยได้กล่าวว่านักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักมีปัญหาในการออกเสียงในการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน โดยจากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่ามีทักษะการออกเสียงเป็นทักษะที่ได้รับการพัฒนามากที่สุดถึง 17 เรื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าทักษะการออกเสียงของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์นั้นเป็นทักษะที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ (2558); สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ และคณะ, (2559); ประสงค์ ราชณสุข, (2532); วีระวัชร สำราญจิต, (2516: 48) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่าปัญหาการออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้องเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งสาเหตุของการออกเสียงไม่ชัด หรือไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียงของภาษาไทยนั้น เป็นผลมาจากหลายปัจจัยด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการออกเสียงภาษาที่สอง (ภาษาไทย) เช่นในภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์บางภาษาไม่มีเสียงตัวสะกด หรือเสียงสั้น-ยาวของสระไม่มีผลต่อการสื่อความหมาย เป็นต้น, ความไม่แม่นยำในภาษาของตัวผู้เรียนเองจึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการออกเสียง และความเคยชินจากการออกเสียงที่ผิด จนทำให้เกิดเป็นนิสัย โดยธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ (2558: ก) ยังกล่าวอีกว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์พูดและอ่านภาษาไทยไม่ชัดก็จะถูกล้อเลียน ทำให้อายและมีปมด้อย ไม่กล้าพูดภาษาไทย ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาไทย ทักษะการพูดและการอ่านภาษาไทยจึงไม่พัฒนาเท่าที่ควร โดยจากการงานวิจัยที่มีการพัฒนาทักษะการออกเสียงทั้ง 17 เรื่องแบ่งเป็นทักษะการออกเสียงโดยการอ่านจำนวน 9 เรื่อง ซึ่งเป็นอ่านออกเสียงแบบมุ่งประเด็นไปที่การพัฒนาการออกเสียงในหน่วยเสียงต่าง ๆ ของคำ ซึ่งเป็นการฝึกเฉพาะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายตามมาตราตัวสะกดมากที่สุดจำนวน 5 เรื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, (2558: 319) ที่ได้ศึกษาปัญหาการออกเสียงของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มอญและกะเหรี่ยงพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มชาติพันธุ์นี้มีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะท้ายตามมาตราตัวสะกดในภาษาไทย อันเนื่องมาจากภาษาแม่ไม่มีเสียงพยัญชนะท้ายจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินในการออกเสียงคำแบบไม่มีตัวสะกด จึงส่งผลให้เป็นสาเหตุหนึ่งของการออกเสียงในภาษาไทยไม่ชัดของนักเรียน

กลุ่มชาติพันธุ์ รองลงมาคือเป็นการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำจำนวน 1 เรื่อง ซึ่งจากงานวิจัยของสุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, (2558: 332) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการออกเสียงของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มอญและกะเหรี่ยงพบว่านักเรียนร้อยละ 60.83 มีปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่คือการไม่ออกเสียงที่สองของพยัญชนะในคำควบกล้ำนั้น ๆ และยังพบว่ามีงานวิจัยที่เป็นลักษณะของการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องทั้งจำนวน 3 เรื่อง และเป็นการอ่านออกเสียงข้อความได้ถูกต้องจำนวน 2 เรื่อง ส่วนการออกเสียงโดยการพูดมีจำนวน 8 เรื่อง โดยส่วนใหญ่จะเป็นการพูดใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับคำ ระดับข้อความและการพูดเล่าเรื่อง จำนวน 5 เรื่อง การพูดในระดับคำ และประโยคจำนวน 1 เรื่อง และเป็นการพูดเล่าเรื่อง จำนวน 1 เรื่อง ส่วนทักษะการฟัง ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจใน 3 ระดับ พบว่ามีงานวิจัยจำนวน 2 เล่มที่เป็นการพัฒนาทักษะการฟังทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ การฟังคำ การฟังประโยค และการฟังเรื่องราว มีงานวิจัย 3 เล่มที่เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง 2 ระดับ คือการฟังคำ และการฟังประโยค งานวิจัยจำนวน 1 เล่ม เป็นการฟังข้อความ และงานวิจัยจำนวน 1 เล่ม เป็นการฟังเรื่องราว โดยร้อยละ 50 ของงานวิจัยที่พัฒนาทักษะการออกเสียงจากการพูด และทักษะการฟังส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาทั้งสองทักษะนี้ร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับอภิทธิไชยกาล และคณะ (2561: 113) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะ ทางภาษาไทยให้กับเด็กที่ใช้ภาษาอื่นเป็นภาษาแม่ นั้นต้องเริ่มจากการพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดไปพร้อม ๆ กัน และการพัฒนาทักษะการเขียนพบว่ามีงานวิจัยจำนวน 5 เรื่องที่เป็นการพัฒนาทักษะการเขียน โดยมีงานวิจัยจำนวน 2 เรื่องที่เป็นการเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น การเขียนเรื่องราว การเขียนนิทาน การเขียนเรียงความ เป็นต้น และงานวิจัยจำนวน 2 เรื่องเป็นการเขียนสะกดคำ และการเขียนเพื่อการสื่อสาร และงานวิจัยจำนวน 1 เรื่องที่เป็นเฉพาะการเขียนสะกดคำ สอดคล้องกับสุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ และคณะ (2559: 60) ได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนในนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักมีปัญหาการเขียนสะกดคำ การเลือกใช้คำ และการเรียงลำดับคำในเข้ากับประโยคในรูปแบบต่าง ๆ ในการสื่อสาร

จากงานวิจัยทั้ง 21 เรื่อง ทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยในด้านต่าง ๆ กับช่วงชั้นในการเรียนของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในระดับชั้นปฐมวัย พบว่ามีการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยเพียง 2 ทักษะเท่านั้น คือทักษะ

การออกเสียงโดยการพูด และทักษะการฟัง โดยไม่ปรากฏทักษะการออกเสียงโดยการอ่าน และทักษะการเขียน สอดคล้องกับสมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย (2559) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรเริ่มจากการฟังและสอนคำศัพท์ก่อน หลังจากนั้นจึงเป็นการสอนออกเสียง ส่วนในระดับประถมศึกษาพบว่า มีการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย 2 ทักษะ ได้แก่ทักษะการออกเสียงโดยการอ่านและการพูด และทักษะการฟัง โดยไม่ปรากฏทักษะการเขียน ซึ่งทักษะการออกเสียง โดยการพูดพบในช่วงชั้นประถมศึกษา ที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเท่านั้น และในระดับชั้นมัธยมศึกษามีการพัฒนาเพียง 2 ทักษะคือ ทักษะการออกเสียงโดยการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งไม่ปรากฏทักษะการออกเสียง โดยการพูดและทักษะการฟังในระดับนี้

7.2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่ามีวิธีการและกลยุทธ์และเทคนิควิธีการในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.2.1 ด้านรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 21 เรื่อง เห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมีการใช้วิธีการสอนตามแนวคิดหรือทฤษฎีต่าง ๆ และนวัตกรรมทางการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น รวมถึงเทคนิคการสอนต่าง ๆ มาประกอบเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาไทยอย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับรัชดา ลาภใหญ่ (2559: 42) และอภิรดี ไชยกาล และคณะ (2561: 113) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนที่เรียนภาษาไทย เป็นภาษาที่สองควรมีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น จากการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมี 2 ลักษณะ คือ การนำวิธีการสอนตามแนวคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ มาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 57.14 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมดและการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นคิดเป็นร้อยละ 42.85 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด โดยการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยโดยใช้แนวคิดทฤษฎี มาเป็นวิธีสอนประกอบแผนการจัดการเรียนรู้มีจำนวน 12 วิธี ได้แก่ การสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท การสอนภาษาไทยแบบองค์รวม การสอนภาษาแบบธรรมชาติ การสอนตามแนวทางภาษาศาสตร์ การสอนโดยใช้ Mind Mapping การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

การสอนตามแนวการพูด การสอนตามแนวการสลับภาษา การสอนแบบโพนิกส์ การสอนโดยการเล่านิทาน การสอนตามแนวคิด 4 MAT และการสอนแบบทีพีอาร์ จากวิธีการสอนทั้งหมดในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 21 เรื่อง พบว่ามีการใช้กระบวนการทางภาษาศาสตร์ในการพัฒนาทักษะการออกเสียง โดยการอ่านจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนงานวิจัยที่พัฒนาเฉพาะทักษะการออกเสียง โดยการอ่านการสอนภาษาแบบธรรมชาติในการพัฒนาทักษะการออกเสียง โดยการอ่านและการออกเสียงโดยการพูดอย่างละ 2 เรื่อง การสอนภาษาไทยแบบองค์รวมในการพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยการอ่านและทักษะการออกเสียงทักษะละ 1 เรื่อง และการสอนแบบโพนิกส์ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน ทักษะละ 1 เรื่อง และการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยโดยใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่ามีการใช้แบบฝึกทักษะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.55 รองลงมาคือหนังสือนิทานคิดเป็นร้อยละ 22.22 และรูปแบบการเรียนการสอนคิดเป็นร้อยละ 22.22 นอกจากนี้จากงานวิจัย 21 เรื่อง ร้อยละ 100 เป็นวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ สอดคล้องกับผลการสังเคราะห์งานวิจัยทางการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิธอร พรอำไพสกุล และผกาศรี เย็นบุตร (2561: 110) พบว่างานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่มีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือทั้งหมด

7.2.2 ด้านการใช้เทคนิคประกอบการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน การใช้เทคนิคประกอบการสอนพบว่าโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 85.71 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด มีการใช้เกม เพลง คำกลอน และคำถามมาเป็นเทคนิคประกอบการสอนในทุกระดับชั้น มีเพียงร้อยละ 14.28 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด ที่ไม่มีการใช้เทคนิคดังกล่าวประกอบการสอนซึ่งเป็นงานวิจัยที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา ส่วนสื่อประกอบการสอนพบว่าในทุกระดับชั้นมีการใช้บัตรคำและ/หรือบัตรภาพมีการนำมาใช้เป็นสื่อถึงร้อยละ 71.42 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด และการใช้สื่อประเภทใบความรู้และ/หรือใบงานมีการใช้ร้อยละ 47.61 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด ซึ่งนำมาใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ไม่ปรากฏในระดับปฐมวัย ส่วนการใช้ดินน้ำมันเป็นสื่อการเรียนการสอนพบร้อยละ 14.28 ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด ซึ่งพบว่าเป็นสื่อที่ใช้ในระดับปฐมวัยเท่านั้น

จากผลการสังเคราะห์พบว่าร้อยละ 100 ของงานวิจัย เป็นการจัดการเรียน การสอนด้วยวิธีการสอนและนวัตกรรมทางการสอน รวมถึงเทคนิคและสื่อประกอบการ สอนที่มีความหลากหลาย แตกต่างกันไปตามเนื้อหาสาระและช่วงชั้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับจิตชายงค์ ยมาภัย และ ชไมภักดิ์ เตชสุนันต์ (2556: 119); วิชรพล วิบูลยศรีน (2556: 17); รุ่งฤดี แผลงศร (2560: 305-306) และวิริยา วิริยารัมภะ (2561: 86) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี การ เทคนิคการสอน และการมีสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยประสบผลสำเร็จได้

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

8.1.1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่างานวิจัยทาง การสอนภาษาไทยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาไทยใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านการฟัง และด้านการอ่าน จากข้อค้นพบดังกล่าวสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา ทักษะทางภาษาไทยให้เหมาะสมกับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และเป็นข้อมูล พื้นฐานสำหรับผู้ที่สนใจในการผลิตงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนางานวิจัยที่เสริมสร้าง ทักษะทางภาษาไทยในด้านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียน

8.1.2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับนักเรียน กลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า มีการใช้นวัตกรรม วิธีการสอน ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่มี ความหลากหลาย เหมาะสมกับช่วงวัย และบริบททางการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น ผู้ที่สนใจในการพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสามารถ ใช้ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้เป็นฐานข้อมูลหรือเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยอื่นต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกงานวิจัยจากฐานข้อมูลการวิจัย ออนไลน์ คือ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ ฐานข้อมูลเครือข่ายระบบห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) ดังนั้น ในการสังเคราะห์งาน วิจัยครั้งต่อไปอาจมีการคัดเลือกในลักษณะของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ออกมาในรูปแบบ

วิจัยจากหอสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อความครอบคลุมของแหล่งข้อมูลและให้ได้งานวิจัยที่มีความหลากหลายมากขึ้น

8.2.2 ในการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งประเด็นการศึกษาไปที่รูปแบบวิธีการสอน นวัตกรรม เทคนิค สื่อประกอบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในการวิจัยครั้งนี้ต่อไปควรมีการศึกษาในประเด็นที่น่าสนใจอื่น ๆ เพิ่มเติม

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมชนุสสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คลังปัญญามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2556). *ฐานข้อมูล ThaiLIS Digital Collection of 96 Universities (TDC)*. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2564, จาก <http://tane.oas.psu.ac.th/files/tutorial/e-databases/doc/tdc.pdf>
- ชลารินทร์ สุรินจักร. (2554). *การสอนภาษาแบบโพลีกล็อตประกอบการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชิตชยางค์ ยมาภัย และชไมภักดิ์ เตชสุนันต์. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรของภาษา กลุ่มชาติพันธุ์ สำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์*. สงขลา: พิมพ์การ.
- ไฉนีส สาและ. (2560). *ผลของการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ, อติวงศ์ สุขาโต, วิษณุ โคตรจรัส และปรมินท์ จารูวร. (2558). *วิจัยและพัฒนาแบบฝึกอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงและการพูดภาษาไทยไม่ชัด* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นิธิอร พรอำไพสกุล และผกาศรี เย็นบุตร. (2561). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(2), 109-151.
- บุศรินทร์ ไชยทน. (2555). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 เชียงราย-พะเยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปนางฐิติตยา จองหมุง. (2555). การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาภรณ์ คำวงศ์. (2561). การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต, การศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). การศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปราณี พิพัฒน์สถิตกุล, อธิสิทธิ์ สุวทันพรกุล และอรอุมา เจริญสุข. (2556). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์อภิमान. ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย (น. 401-409). สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ปาริฉัตร พลสมบัติ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกอ่านออกเสียงภาษาไทยตามหลักสัทศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยและเจตคติต่อการออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรทิพย์ หนูทอง. (2551). *การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียน ปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พาริตะ โย๊ะ. (2557). *การพัฒนาหนังสือนิทานสองภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาไทยกลางของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านต้นแซะ จังหวัดยะลา*. ปริญญาานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาวิชาหลักสูตรและการสอน, สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พาสีชนะห์ อาแว. (2555). *การพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. ปริญญาานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา, ภาควิชาวิจัยและ จิตวิทยาการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชดา ลากใหญ่. (2559). *แนวทางและข้อควรปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศให้แก่เด็กนักเรียนจีนอย่างมีประสิทธิภาพ*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 12(21), 37-48.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งลาวัลย์ กุมภวา. (2550). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาศาสตร์เพื่อฝึกออกเสียงคำ ที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนปกาเกะญอ โรงเรียนบ้านขุนแม่ ناب อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2556). *นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรภรณ์ มากบุญศรี. (2553). *ผลการใช้กิจกรรมการเล่านิทานสองภาษาที่มีผลต่อทักษะ การพูดของเด็กปฐมวัย ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3*. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- วันเพ็ญ เดียวสมคิด. (2551). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบ โฟนิคส์ เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านปลาตาว อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิริยา วิริยารัมภะ. (2561). วิธีสอนภาษาไทย ๑. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วีระวัชร สำราญจิต. (2516). ระบบหน่วยเสียงภาษากะเหรี่ยงในตำบลสวนผึ้ง. เอกสารการนิเทศการศึกษานักศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ : กรมฝึกหัดครู.
- ศิริพรรณ ชันคำนันท๊ะ. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ 4 MAT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สมจิตต์ ชัยพูน. (2551). การสอนซ่อมเสริมโดยใช้กิจกรรมเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย. (2559). *ชนเผ่าพื้นเมืองร่วมชัยหลักสูตร เริ่มเรียนสองภาษา-ปมไร้สัญชาติยังคงกันศึกษาต่อ*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563, จาก https://impect.or.th/?dt_portfolio
- สายฝน เล่าเรียนดี. (2560). การพัฒนาหนังสือนิทานสองภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยกลางของเด็กปฐมวัยชนเผ่าไทใหญ่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สายวาริน ทาหาร. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดท้ายคำโดยใช้เกมของนักเรียนชาวเขาเผ่าปกะเกอญอ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสมเด็จพระพุทธชินวงศ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2554). *ประมวลพระราชดำรัส สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร พุทธศักราช 2524-2553*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- สิริกุล กิจสวัสดิ์ไพศาล. (2556). *การใช้เทคนิคการสอนแบบทีพีอาร์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, วิมลศิริ กลิ่นบุบผา, โกวิทย์ หล้าชุ่ม และนรินทร์ จันท์ผดุง. (2559). *บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นเชื้อสายกะเหรี่ยงและมอญ* (รายงานผลการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ. (2558). ปัญหาการออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น เชื้อสายกะเหรี่ยงและมอญ จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารวรรณวิทัศน์, 15(ฉบับพิเศษ), 319-344.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์, สุจิตลักษณ์ ตีผดุง, เอกพงษ์ สุวรรณเกษร์, อภิญญา บัวสรวง, อิศระ ชูศรี, โสภณา ศรีจำปา, ...ประกาศรี ดำสอาด. (2547). *แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- หอสมุดและศูนย์สารสนเทศเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2563). *ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis*. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2564, จาก <http://library.sru.ac.th/thailis/>
- หอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2562). *Digital Research Information Center*. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2564, จาก <https://library.tu.ac.th/th/academic-support/digital-research-information-center>
- อภิรดี ไชยกาล, วรวรรณ เหมชะญาติ และสร้อยสน สกลรักษ์. (2561). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมรถิ่นไทย. วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง, 14(1), 109-132.

- อภิรดี ไชยกาล. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง บนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนโดยบูรณาการแนวการสอนพูดและการสลับภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาปฐมวัย, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัฉรา ผิวพรรณ. (2559). ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อุดม เทพวงศ์. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Mind mapping. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อุไรรัตน์ ทะลา. (2556). การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำมาตราตัวสะกดโดยใช้กระบวนการทางภาษาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยหญ้าไซ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.